

poezie od 15 let

1. místo Adéla Doležalová

O rybáři bez prutu a rybce, která neuměla plavat

Zlatá rybko, řekni mi, smím tě žádat o tři přání?

Rybičko, jakpak tě jen přesvědčím?

Kohoutí kokrhání mne už dávno nebudí,

sama sobě jsem totiž pánem vlastním.

Zrníčka granátového jablka počítám,

já stále mám pocit, že mi málo času zbývá.

Rybičko, rybičko, kdo plní tvá přání?

Zlatá rybko, jakpak ti jen porozumím?

Rybičko, rybičko, kde máš tu svou k životu vůli?

Rybičko, kam to pluješ?

Já tvé srdce dobře slyším, nechceš padat, to já vím.

Nechceš, a přesto přání druhých plníš.

Nežiješ pro sebe, ale žiješ vůbec pro ostatní?

Proč? Čím to, že tě hvězdy na obloze tolik fascinují?

Zítra plav a již se nenech unášet proudem.

Kdy bylo dnes a kdy bude zítra?

Neptej se, stačí ti tvá víra.

Možná máš dojem, že si se suchým rohlíkem vystačíš, ale ty to v hloubi duše tušíš.

Víš, že tvá naivita tě v řetězech vězní.

Rybičko, vyplav ze své bublinky, máslo na rohlík si namazej,

A své touhy se už neobávej.

Rybičko, nemysli si, že tě nic nezachrání.

Jen běž a uchvat' svět svojí výjimečností.

Zlatá rybko, kdo ti plní přání?

Řekni mi, nač se oddáváš nevděčníkům?

Zlatá rybko, přestaň býti němou tváří,

nestaň se pěnou, jež tě v mořích doprovází.

Zlatá rybko, kdopak je tvůj básník?

Kdo jen plní ta tvá přání?

Rybičko, neplakej přece, dívej, tady máš kapesníček.

Rybičko, neplakej, loučení k osudu každého přeci patří.

Zlatá rybko, plň si vlastní přání,

Žij pro sebe a už nikdy pro ostatní.